

Załącznik do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 28 maja 1996 r. (poz. 287)

WYKAZ RODZAJÓW PRAC WYMAGAJĄCYCH SZCZEGÓLNEJ SPRAWNOŚCI PSYCHOFIZYCZNEJ

1. Prace przy obsłudze suwnic sterowanych z kabiny i zdalnie sterowanych.
2. Prace przy obsłudze podnośników i platform hydraulicznych.
3. Prace przy obsłudze układnic magazynowych.
4. Prace przy obsłudze żurawi wieżowych i samojezdnych.
5. Prace operatorów samojezdnych ciężkich maszyn budowlanych i maszyn drogowych.
6. Prace przy obsłudze urządzeń mechanicznych, związanych z czynnościami wyburzeniowymi.
7. Prace operatorów pulpitów sterowniczych urządzeń technologicznych wielofunkcyjnych i wielozadaniowych.
8. Prace przy obsłudze urządzeń walcowniczych przy wprowadzaniu pasm do wykrojów walcowniczych przy użyciu narzędzi ręcznych.
9. Prace drużyn trakcyjnych oraz maszynistów — operatorów samojezdnych ciężkich maszyn torowych i kierowców drezyn motorowych.
10. Prace nastawniczego, ustawiacza i manewrowego na kolei i na zakładowych bocznicach kolejowych oraz prace dyżurnego ruchu na kolei.
11. Prace kierowców: autobusów, pojazdów przewożących materiały niebezpieczne oraz pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 16 ton i długości powyżej 12 m, trolejbusów i motorniczych tramwajów.
12. Prace przy montażu i remoncie sieci trakcyjnych.
13. Prace przy liniach napowietrznych niskich, średnich i wysokich napięć.
14. Prace przy obsłudze urządzeń ciśnieniowych, podlegających pełnemu dozorowi technicznemu.
15. Prace przy obsłudze instalacji chemicznych do produkcji gazów toksycznych lub tworzących mieszaniny wybuchowe z powietrzem.
16. Prace przy materiałach łatwo palnych, środkach toksycznych i materiałach biologicznie zakaźnych.
17. Prace przy wytwarzaniu, transportowaniu, wydawaniu i stosowaniu materiałów wybuchowych i samozapalnych.
18. Prace badawcze, doświadczalne i technologiczne, związane bezpośrednio z eksploatacją oraz obsługą ruchu reaktorów jądrowych, akceleratorów, generatorów neutronów, komór do produkcji źródeł promieniotwórczych.
19. Prace z otwartymi źródłami promieniotwórczymi w pracowniach klasy I i II.
20. Prace związane ze stosowaniem promieniowania jonizującego do celów diagnostycznych i terapeutycznych w zakładach opieki zdrowotnej, z wyjątkiem przypadków dotyczących ratowania życia ludzkiego.
21. Prace doświadczalne z nowymi rodzajami uzbrojenia i amunicji.
22. Prace remontowo-konserwacyjne przy amunicji i jej konfekcjonowaniu.
23. Prace związane z oczyszczaniem terenu z przedmiotów wybuchowych i niebezpiecznych.
24. Prace maszynisty maszyn wyciągowych, sygnalisty szynowego, operatora samojezdnych maszyn przodkowych, operatora pojazdów pozaprzodkowych i samojezdnych maszyn pomocniczych, maszynisty lokomotyw pod ziemią, rewidenta urządzeń wyciągowych — w podziemnych zakładach górniczych.
25. Prace maszynisty wiertniczego i operatora maszyn podstawowych — w odkrywkowych zakładach górniczych.
26. Prace mechanika i maszynisty wiertni, operatora i kierowcy agregatów cementacyjnych zasobników oraz urządzeń do intensyfikacji wydobywania ropy i gazu — w zakładach górniczych wydobywających kopaliny metodą otworów wiertniczych i w zakładach wykonujących prace geologiczne.
27. Prace pilota morskiego.
28. Prace przy obsłudze znaków nawigacyjnych na wodzie.
29. Prace przy technicznej obsłudze wodowania statków.
30. Prace na wysokości na masztach i wieżach antenowych.
31. Prace na wiaduktach i mostach.
32. Prace pilota samolotowego, śmigłowcowego i szybowcowego, balonu wolnego i skoczek spadochronowego zawodowego.
33. Prace nawigatora lotniczego i mechanika pokładowego w lotnictwie.
34. Prace kontrolera ruchu lotniczego.
35. Prace kaskadera filmowego.
36. Prace treserów dzikich zwierząt i akrobatów cyrkowych.

288

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 28 maja 1996 r.

w sprawie rodzajów prac, które powinny być wykonywane przez co najmniej dwie osoby.

Na podstawie art.225 § 2 Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się rodzaje prac, które powinny być wykonywane przez co najmniej dwie osoby, w celu zapewnienia asekuracji, ze względu na możliwość wystąpienia szczególnego zagrożenia dla zdrowia lub życia ludzkiego.

2. Wykaz prac, o których mowa w ust. 1, określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Przepisy rozporządzenia nie naruszają odrębnych przepisów określających rodzaje prac, które powinny być wykonywane przez co najmniej dwie osoby ze względu na możliwość wystąpienia szczególnego zagrożenia dla zdrowia lub życia ludzkiego.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *A. Bączkowski*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 28 maja 1996 r. (poz. 288)

WYKAZ RODZAJÓW PRAC, KTÓRE POWINNY BYĆ WYKONYWANE PRZEZ CO NAJMNIEJ DWIE OSOBY

1. Prace wykonywane wewnątrz zbiorników, kotłów, silosów i urządzeń technologicznych, w tym prace w zbiornikach otwartych, które nie pozwalają na bezpośredni kontakt wizualny co najmniej z jednym pracownikiem.
2. Prace w pomieszczeniach, w których występują gazy lub pary trujące, żrące albo duszące, przy których wykonywaniu wymagane jest stosowanie środków ochrony indywidualnej.
3. Prace związane z:
 - montażem i demontażem studzienek, stacji pomp wodnych przy głębokościach większych od 2 m,
 - odmulaniem i pogłębianiem cieków i zbiorników wodnych,
 - budową i pogłębianiem studni kopanych przy głębokościach większych od 2 m.
4. Prace w pomieszczeniach sekcyjnych zakładów utylizacji.
5. Prace na czynnych gazociągach i przemysłowych instalacjach gazowych.
6. Prace przy obsłudze autoklawów przemysłowych.
7. Prace na stanowiskach organizowanych w magazynach substancji trujących i żrących.
8. Prace przy usuwaniu skażeń chemicznych.
9. Prace związane z transportowaniem i stosowaniem materiałów wybuchowych.
10. Prace przy usuwaniu skutków wypadków i awarii radiacyjnych.
11. Prace związane z transportem i przeładunkiem materiałów promieniotwórczych, wymagające nadzoru dozometrycznego.
12. Prace w sterowniach i przy kanałach reaktorów jądrowych oraz w sterowniach i bunkrach akceleratorów.
13. Prace związane z obsługą studzienek i zbiorników ścieków radioaktywnych.
14. Prace badawcze z użyciem urządzeń plazmowych do syntezy termojądrowej.
15. Prace związane z konserwacją, montażem i naprawą dźwigów, suwnic, żurawi wieżowych i samojezdnych, układnic magazynowych i schodów ruchomych.
16. Prace spawalnicze, cięcie gazowe i elektryczne oraz inne prace wymagające postępowania się otwartym źródłem ognia w pomieszczeniach zamkniętych albo w pomieszczeniach zagrożonych pożarem lub wybuchem.
17. Prace przy urządzeniach elektroenergetycznych znajdujących się całkowicie lub częściowo pod napięciem, z wyjątkiem prac polegających na wymianie w obwodach o napięciu do 1 kV bezpieczników i żarówek (światłówek).
18. Prace wykonywane w pobliżu nie osłoniętych urządzeń elektroenergetycznych lub ich części, znajdujących się pod napięciem.
19. Prace przy wyłączonym spod napięcia torze dwutorowej elektroenergetycznej linii napowietrznej o napięciu 1 kV i powyżej, jeżeli drugi tor linii pozostaje pod napięciem.
20. Prace przy wyłączonych spod napięcia elektroenergetycznych liniach napowietrznych, które krzyżują się z liniami znajdującymi się pod napięciem.
21. Prace przy wykonywaniu prób i pomiarów w zakładach energetycznych oraz innych zakładach przy urządzeniach elektroenergetycznych, z wyłączeniem prac stale wykonywanych przez wyznaczonych pracowników w ustalonych miejscach pracy (laboratoria, stacje prób).
22. Prace przy budowie i eksploatacji napowietrznych linii elektroenergetycznych:
 - w terenie trudno dostępnym lub zalesionym, wymagającym ścinania drzew,
 - przy wymianie słupów i przewodów na słupach.
23. Prace przy budowie i eksploatacji napowietrznych linii telekomunikacyjnych wykonywanych:
 - na skrzyżowaniach z liniami energetycznymi, kolejowymi oraz w bezpośrednim sąsiedztwie szlaków komunikacyjnych (dróg, rzek, mostów, wiaduktów) i gazociągów,
 - w terenie trudno dostępnym lub zalesionym, wymagającym ścinania drzew,
 - przy wymianie słupów i przewodów na słupach.
24. Prace przy eksploatacji linii kablowych ze zdalnym zasilaniem oraz przy urządzeniach zdalnego zasilania.
25. Prace w studniach kablowych, w pomieszczeniach z nimi połączonych i dołkach monterskich.
26. Prace na obiektach radiokomunikacyjnych w terenie górskim trudno dostępnym.
27. Prace konserwacyjne przy nadajnikach radiowych i telewizyjnych oraz prace wykonywane na polach antenowych.
28. Prace w telekomunikacji przy nie obsługiwanych stacjach wzmacniakowych i komorach kablowych.
29. Prace wykonywane na wysokości powyżej 2 m w przypadkach, w których wymagane jest zastosowanie środków ochrony indywidualnej przed upadkiem z wysokości.
30. Prace w wykopach i wyrobiskach o głębokości większej od 2 m.
31. Prace ziemne wykonywane metodą bezodkrywkową.
32. Prace geodezyjno-melioracyjne na terenach bagiennych.
33. Prace w kesonach i prace nurków.
34. Prace malarzy, konserwatorów okrętowych, wykonywane poza burtą statku lub z zewnętrznego rusztowania wiszącego oraz prace na masztach.
35. Prace na statkach w: zbiornikach wodnych, paliwowych, balastowych, kolektorach, przelotniach, zasobnikach powietrza silników spalinowych, zenzach, koferdamach, tunelach przystępkowych, karterach silników i komorach łańcuchowych.
36. Prace związane z otwieraniem i zamykaniem luków łańcuchowych na statkach.
37. Prace na otwartych pokładach statków w warunkach sztormowych oraz na stanowiskach manewrowych, cumowniczych na dziobie i rufie.
38. Prace na statkach przy przeładunkach i manipulacjach materiałów niebezpiecznych.
39. Prace na statkach wykonywane na wysokości powyżej 5 m na nie umocowanych w sposób stały drabinkach.
40. Prace kontrolerów fitosanitarnych na statku lub barce.
41. Prace przy oznakowywaniu i remoncie dróg na odcinkach nie zamkniętych dla ruchu.
42. Prace maszynistów kolejowych zatrudnionych na:
 - lokomotywach elektrycznych nie wyposażonych w dwa aktywne systemy zabezpieczeń, tj. czuwak aktywny i system samoczynnego hamowania pociągu,
 - pojazdach trakcyjnych, poruszających się z szybkością powyżej 130 km/h,
 - lokomotywach prowadzących pociągi w ruchu towarowym po liniach, na których miarodajne pochylenie na obsługiwanym odcinku jest większe niż 15 promili na długości 1000 m.

43. Prace operatorów sprężarek chłodniczych, prace przy napełnianiu instalacji amoniakiem oraz prace wykonywane w komorach chłodniczych, gdy drzwi do tych komór otwierane są tylko z zewnątrz.
44. Prace przy ogłuszaniu zwierząt w zakładach przemysłu mięsnego.
45. Prace związane z obsługą i zabiegami weterynaryjnymi zwierząt dużych w stacjach hodowli i unasienniania.
46. Prace związane z dokarmianiem ryb z łódki.
47. Prace związane ze stosowaniem:
 - środków ochrony roślin podczas zabiegu fumigacji,
 - środków ochrony roślin w uprawach pod osłonami i w pomieszczeniach zamkniętych.
48. Prace związane ze świadczeniem usług w zakresie stosowania preparatów ochrony roślin w formie płynnej, zaliczanych do pierwszej kategorii toksyczności.
49. Prace przy pozyskiwaniu drewna w lesie.
50. Prace związane z ratownictwem górskim.

289

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 29 maja 1996 r.

w sprawie sposobu ustalania wynagrodzenia w okresie niewykonywania pracy oraz wynagrodzenia stanowiącego podstawę obliczania odszkodowań, odpraw, dodatków wyrównawczych do wynagrodzenia oraz innych należności przewidzianych w Kodeksie pracy.

Na podstawie art. 297 Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. Przy ustalaniu wynagrodzenia:

- 1) za czas pozostawania bez pracy, przysługującego pracownikowi przywróconemu do pracy (art. 47 i 57 § 1 i 2 Kodeksu pracy),
- 2) za czas do rozwiązania umowy o pracę, jeżeli został zastosowany okres wypowiedzenia krótszy od wymaganego (art. 49 Kodeksu pracy),
- 3) za okres wypowiedzenia lub za okres równy okresowi wypowiedzenia, przysługującego pracownikowi odwołanemu ze stanowiska (art. 70 § 2 i art. 72 § 2 Kodeksu pracy)

stosuje się zasady obowiązujące przy ustalaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop.

§ 2. 1. Zasady obowiązujące przy ustalaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop stosuje się także w celu obliczenia:

- 1) odszkodowania przysługującego pracownikowi z tytułu skróconego okresu wypowiedzenia umowy o pracę zawartej na czas nie określony (art. 36¹ § 1 Kodeksu pracy),
- 2) odszkodowania przysługującego pracownikowi w związku z rozwiązaniem umowy o pracę z naruszeniem przepisów prawa pracy (art. 47¹, 50 § 1 i 4 oraz art. 58 i 60 Kodeksu pracy),
- 3) odszkodowania przysługującego pracownikowi, który rozwiązał umowę o pracę bez wypowiedzenia z powodu ciężkiego naruszenia przez pracodawcę podstawowych obowiązków wobec pracownika (art. 55 § 1¹ Kodeksu pracy),
- 4) odszkodowania przysługującego pracodawcy z tytułu szkody wyrządzonej przez pracownika, który bez uzasadnienia rozwiązał umowę o pracę bez wypowiedzenia (art. 61² § 1 Kodeksu pracy),
- 5) odszkodowania przysługującego pracownikowi, którego umowa o pracę wygasła z powodu śmierci pracodawcy (art. 63² § 2 Kodeksu pracy),
- 6) odprawy przysługującej pracownikowi, którego stosunek pracy rozwiązał się wskutek wygaśnięcia mandatu (art. 75 Kodeksu pracy),

- 7) odprawy pieniężnej przysługującej pracownikowi w związku z przejściem na emeryturę lub rentę (art. 92¹ § 1 Kodeksu pracy),
- 8) odprawy pośmiertnej przysługującej rodzinie zmarłego pracownika (art. 93 § 2 Kodeksu pracy),
- 9) odszkodowania przysługującego pracownikowi w związku z niewydaniem w terminie lub wydaniem niewłaściwego świadectwa pracy (art. 99 § 2 Kodeksu pracy),
- 10) kwoty jednodniowego wynagrodzenia do celów określonych w art. 108 § 3 Kodeksu pracy,
- 11) odszkodowania przysługującego pracownikowi młodocianemu w przypadku rozwiązania z nim umowy o pracę z powodu braku możliwości zapewnienia innej pracy nie zagrażającej zdrowiu (art. 201 § 2 Kodeksu pracy).

2. Odszkodowania, o których mowa w ust. 1 pkt 3, 4 i 5, przysługujące w wysokości wynagrodzenia za okres dwóch tygodni, stanowią połowę miesięcznej kwoty ustalonej według zasad przewidzianych w ust. 1.

§ 3. Kwotę wynagrodzenia do celów ustalenia wysokości odszkodowania za szkodę wyrządzoną pracodawcy przez pracownika (art. 119 Kodeksu pracy) oblicza się według zasad obowiązujących przy ustalaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop, bez uwzględnienia zmian w warunkach wynagradzania lub wysokości składników wynagrodzenia wprowadzonych po dniu wyrządzenia szkody.

§ 4. 1. Przy ustalaniu wynagrodzenia określonego procentowo w celu obliczenia wynagrodzenia: za czas niewykonywania pracy, jeżeli pracownik był gotów do jej wykonywania, oraz za czas niezawinionego przez pracownika przestoju (art. 81 § 1 Kodeksu pracy), dodatku za pracę w godzinach nadliczbowych (art. 134 § 1² Kodeksu pracy) oraz wynagrodzenia za czas dyżuru (art. 144 § 2 Kodeksu pracy) stosuje się zasady obowiązujące przy ustalaniu wynagrodzenia za urlop.

2. W celu obliczenia należności określonych w ust. 1 za jedną godzinę:

- 1) według składników wynagrodzenia określonych w stawce miesięcznej w stałej wysokości — należy